

Van Hoof Advies UC

Im Heidfeld 24, 47574 Goch

Correspondentie: Postbus 41
6590 AA Gennepe

e-mail: vanhoofadvies@tuta.com
IBAN: DE02320613844801763010

Rechtbank Oost-Brabant
Afdeling Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA Den Bosch

Mijn kenmerk: 2528Br78a
Betreft: beroepschrift

Kessel, 21 mei 2025

1

Edelachtbare Dames, Heren,

Bij besluit van 9 april 2025 (ter inzage vanaf 16 april) heeft het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Land van Cuijk (verder: het college) een vergunning ingevolge de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) verleend voor de activiteiten bouwen, handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening en milieu voor het uitbreiden van een varkenshouderij met een wroetstal aan de Langenboomseweg 92 in Mill. Namens de Milieuvereniging Land van Cuijk, Beerseweg 10, 5451 NS Mill en dhr. L. Van Lith, wonende Uilweg 4, 5451 JG Mill en (verder te noemen: cliënten) teken ik hierbij beroep aan tegen dit besluit. Vanwege het overgangsrecht geldt het oude recht nog voor deze procedure. Onderstaand verwijs ik daarom naar de wet- en regelgeving zoals deze bestond vóór 1 januari 2024. De beroepsgronden zijn als volgt:

1 Stankoverlast

1.1 Met het bestreden besluit wordt een tweetal grote nieuwe varkensstallen toegestaan, benevens een aantal wijzigingen in de bestaande stallen. In de nieuwbouwstallen komen 1008 vleesvarkens, 60 kraamzeugen en 70 guste en drachtige zeugen. In totaal neemt het aantal dieren aanzienlijk toe. Ook de geuruitstoot neemt aanzienlijk toe, van 23.690,4 naar 34.311,6 OU/sec. Het bedrijf wordt omgeven door woningen van derden op korte afstand, deels in een lint aan de Langenboomseweg. Al vele jaren ondervinden de omwonenden stankoverlast van dit bedrijf en dit is door meerdere

klachten aan de voormalige gemeente Mill en Sint Hubert gemeld. Cliënten zijn dan ook uiterst bezorgd over de verleende uitbreiding van dit bedrijf.

1.2 Gezien de wijze waarop het huidige college de aanvraag beoordeeld heeft en gezien de wijze waarop het college op de ingebrachte zienswijzen reageert, wordt deze zorg van cliënten door dit college onvoldoende geadresseerd. Het college maakt een onvolledige beoordeling aan de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) en onderschat de mate van geur(over)belasting.

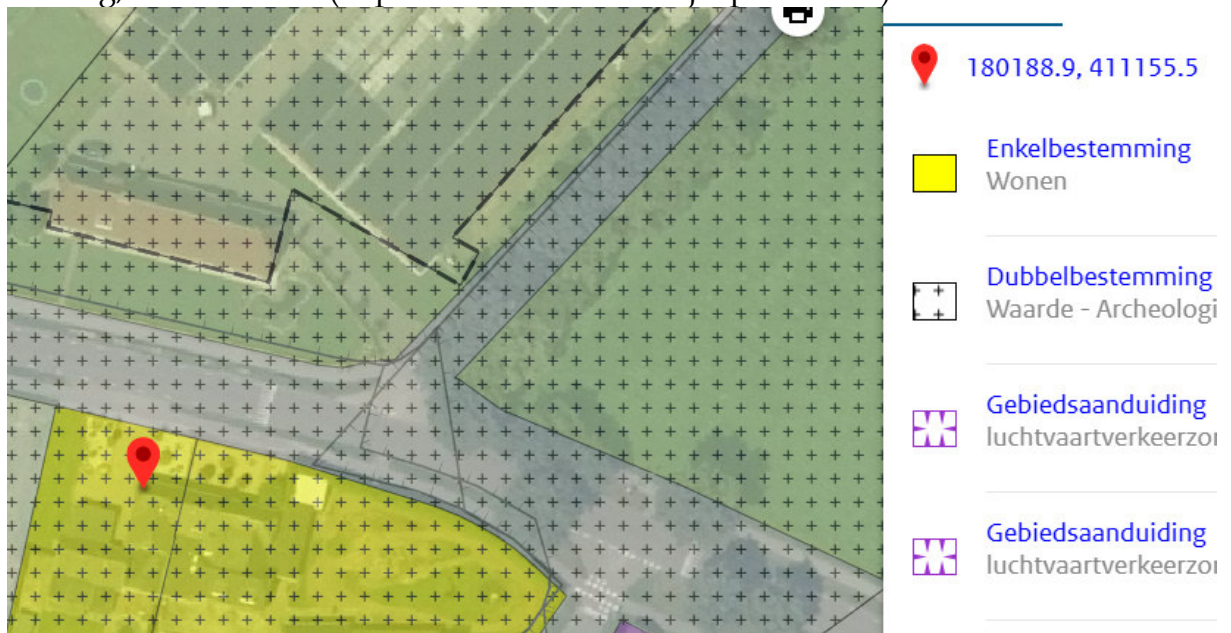
1.3 Zo stelt het college in reactie op de ingebrachte zienswijze op blz. 44 dat slechts één woning geuroverbelast is, namelijk de woning Langenboomseweg 99. In het buitengebied geldt een geurnorm van 12 OU/m³ op basis van de Verordening geurhinder en veehouderij van de voormalig gemeente Mill en Sint Hubert. Het college presenteert in tabel 6 op blz. 32 de berekende geurbelastingen. Deze tabel is gebaseerd op de onderstaande berekening in de 'Toelichting uitbreiding oppervlakte dierenverblijf', onderdeel van de aanvraag:

Geur gevoelige locaties:

Volgnr.	BronID	X-coord.	Y-coord.	Geurnorm	Geurbelasting
5	LB weg 99	180 208	411 150	12,0	12,7
6	LB weg 101	180 189	411 155	12,0	11,6
7	LB weg 103	180 128	411 172	12,0	8,5
8	LB weg 107	180 066	411 184	12,0	5,9
9	LB weg 98	180 077	411 223	12,0	7,3
10	Uilweg 4	180 095	411 295	12,0	8,6
11	Uilweg 6	180 111	411 338	12,0	10,5
12	Ijsvogelstraat 24	181 138	411 132	2,0	0,7
13	Valendries 11	181 019	411 690	2,0	0,8

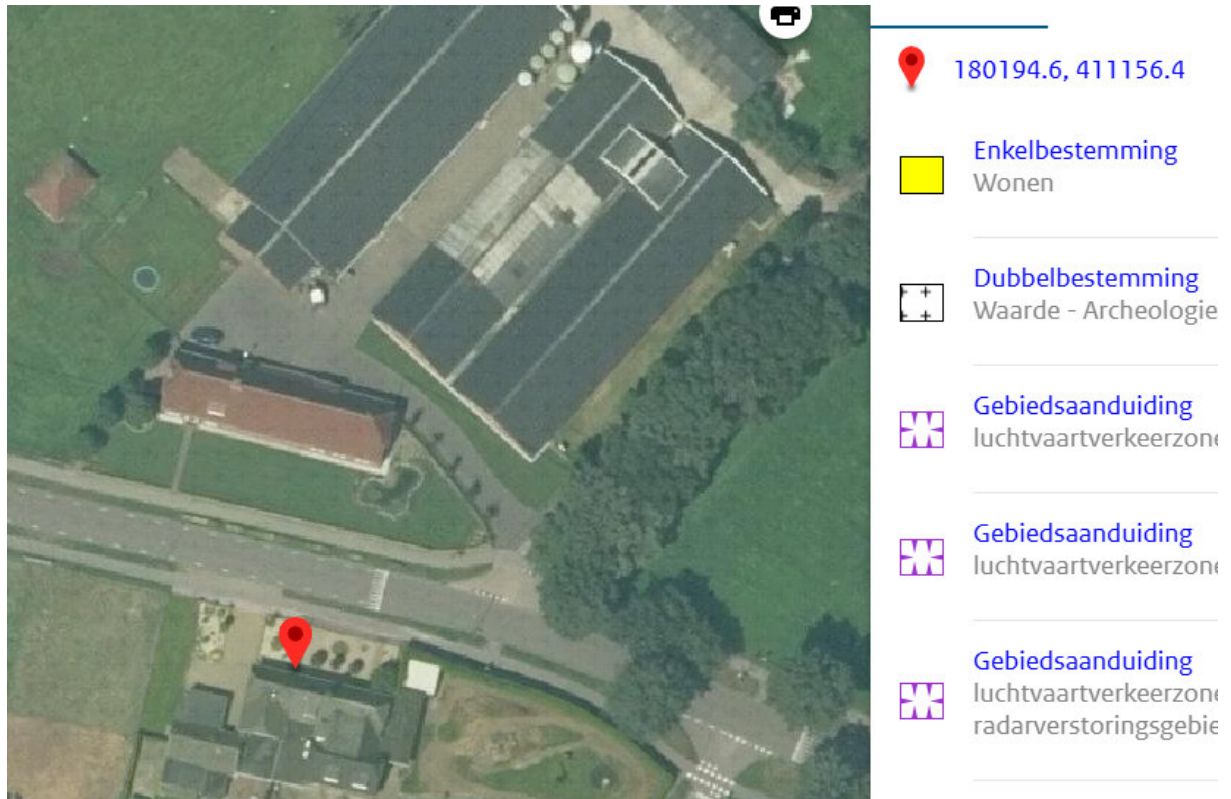
2

Volgens deze berekening is inderdaad alleen de woning Langenboomseweg 99 overbelast. De berekening klopt echter niet voor het adres Langenboomseweg 101. De coördinaten die voor deze woning zijn gekozen, zijn de coördinaten nabij het noordwestelijke hoekpunt van deze woning, zie hieronder (kopie van www.ruimtelijkeplannen.nl):

Dit is echter de minstbelaste zijde van de woning en ook niet het punt van de woning dat het dichtst bij het bedrijf ligt. Het punt van de woning

Langenboomseweg 101 dat het dichtst bij het bedrijf ligt en dat het meest belast wordt, is de noordoostelijke hoekpunt, waar deze woning grenst aan de geuroverbelaste woning Langenboomseweg 99. Dat punt heeft coördinaten X=180 195 en Y=411 156. Zie hieronder:

3

De geurbelasting vanwege de inrichting op deze woning volgt uit de berekening die is bijgeleverd in productie 1. De geurbelasting vanwege de inrichting op deze woning bedraagt 12,3 OU/m³ en niet 11,6 OU/m³. Deze woning is dus eveneens overbelast. Anders dan het college stelt, is er niet slechts één geuroverbelaste woning.

1.4 Ten onrechte is er geen beoordeling gemaakt op grond van art. 3 lid 4 Wgv ten aanzien van de woning Langenboomseweg 101. Daarmee kan de conclusie die het college trekt, dat de Wgv niet in de weg staat aan vergunningverlening, niet gedragen worden door de eraan ten grondslag liggende motivering. Het besluit is niet draagkrachtig gemotiveerd en strijdig met art. 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

1.5 Bovendien volgt uit een berekening met V-stacks vergunning dat de woning direct ten noordoosten van het bedrijf, zeer zwaar belast wordt. Dit betreft de woning Zwaluwstraat 25. De voorgrondgeurbelasting vanwege de onderhavige inrichting op deze woning bedraagt maar liefst 22,4 OU/m³. Zie de berekening in productie 2. Het betreft hier een burgerwoning; niet een woning bij een veehouderij. Voor deze woning geldt in het bestemmingsplan ook een woonbestemming. Weliswaar betreft het hier een woning bij een voormalige melkveehouderij, zodat de norm van 12 OU/m³ hiervoor niet geldt, maar art. 3 lid 2 Wgv. In die zin is het dus geen geuroverbelaste woning. Echter een voorgrondgeurbelasting van

ruim 22 OU/m³ betekent ruim 32 % geurgehinderden volgens tabel B in bijlage 6 bij de Handreiking geurhinder en veehouderij en daarmee een zeer slecht woon- en leefklimaat volgens bijlage 7 bij die Handreiking. Daaraan wordt deze burgerwoning dus blootgesteld.

1.6 Tegen die achtergrond moet ook de weigering beoordeeld worden van het college om toepassing te geven aan art. 7af lid 13 van het Besluit crisis- en herstelwet (BuChw) om nadere voorschriften op te nemen, vanwege deze ongunstige plaatselijke milieuomstandigheden en de ongunstige geografische ligging van de inrichting en aan art. 7af lid 14 BuChw om een grotere reductie te eisen dan de 50 % uit art. 3 lid 4 Wgv. Het college heeft in dit verband slechts er op gewezen dat het geen verplichting is om deze mogelijkheid toe te passen, dat hieromtrent geen beleid is geformuleerd, en heeft voorts gewezen op slechts de ene geuroverbelaste woning Langenboomseweg 99. Gelet op de uitspraak van Uw rechtbank van 16 juni 2023, nr. ECLI:NL:RBOBR:2023:2931, r.o. 10.4, had het college echter ook in individuele gevallen met deze bepalingen uit het BuChw aan de slag gekund en moet, nu het college geen draagkrachtige motivering heeft gegeven om geen gebruik te maken van deze bepalingen, art. 3 lid 4 Wgv buiten toepassing blijven (r.o. 11.4). Daardoor is sprake van strijd met art. 3 lid 3 Wgv en kan het besluit niet in stand blijven.

4

1.7 Het college heeft in voorschrift 4.1.1 tot en met 4.1.7 een aantal voorschriften opgenomen om de werking van de biologische combiluchtwassers te verbeteren. Deze voorschriften zijn met name opgenomen met het oog op ammoniakverwijdering en zijn kennelijk vooral ingestoken naar aanleiding van het rapport "Onderzoek naar verbeterpunten voor combi-luchtwassers in de praktijk", WUR-rapport 1337 van november 2021. In maart 2025 is echter het rapport "Goed benutten van biologische combi-luchtwassers", WUR-rapport 1545 (zie productie 3) verschenen. Deze meest recente wetenschappelijke inzichten zijn ten onrechte genegeerd. In dit rapport is voornamelijk het type luchtwasser onderzocht dat ook in de onderhavige vergunning wordt gebruikt: BWL 2009.12 (3 van de 4 onderzochte luchtwassers was van dit type). Uit dit rapport blijkt dat zowel voor de geur- als voor de ammoniakemissie de juiste zuurgraad van het waswater van cruciaal belang is. Voor een goede verwijdering van ammoniak moet deze tussen pH 6,5 en 7,5 zijn. Wat betreft geur blijkt uit het rapport dat de resterende geur die de biologische combiluchtwasser verlaat voornamelijk uit zwavelhoudende componenten bestaat (tot wel 90 %!) Deze componenten kunnen deze luchtwassers echter maar moeilijk verwijderen. Omdat zwavelcomponenten iets beter oplossen bij een hogere pH, verdient het volgens het rapport daarom aanbeveling om voorschriften op te nemen die zo goed mogelijk een stabiele pH-regeling bewerkstelligen en om daarbij een smallere pH-bandbreedte in te stellen dan 6,5-7,5, maar eerder tussen 7,0 en 7,4.

1.8 Cliënten concluderen op basis van het bovenstaande het volgende: vanwege de technische werking van de veehouderij is het gewenst om voorschriften op te nemen die bevorderlijk zijn voor een betere geurreductie vanwege de

combiwassers. Vanwege de geografische ligging van de onderhavige veehouderij is het des te belangrijker om dit te doen; immers de veehouderij veroorzaakt diverse geuroverbelaste situaties en veroorzaakt bij de woning Zwaluwstraat 25 een zeer slecht woon- en leefklimaat. Daar voegen cliënten nog aan toe dat er ook nog eens een grote cumulatieve geurbelasting is in de omgeving. De plaatselijke milieuomstandigheden geven dus nog eens extra aanleiding om extra voorschriften op te nemen. Voorschriften zoals door de onderzoekers aanbevolen in WUR-rapport 1545 hadden dan ook niet mogen ontbreken, mede gelet op art. 7af lid 13 BuChw.

2 Ruimtelijk

Staldering

2.1 Het college constateert dat er sprake is van strijd met planregel art. 7.2.2 sub e van het geldende bestemmingsplan. Deze planregel verbiedt een toename van de oppervlakte dierenverblijven. Vanwege de oprichting van de stallen 6 en 7 is er een evidente toename. Op basis van art. 2.12 lid 1 onder a sub 1° Wabo en art. 7.3.5 van de planregels gaat het college over tot een binnenplanse afwijking. De motivering daarvoor is als volgt:

Motivering

Het plan voldoet aan de voorwaarden van art. 7.3.5 van het bestemmingsplan:

- Zorgvuldige veehouderij (BZV-toets) heeft plaatsgevonden (art. 7.3.5 lid b);
- Cumulatie van geurhinder is getoetst (art. 7.3.5. lid d);
- Er is een zorgvuldige omgevingsdialoog geweest (art. 7.3.5 lid f);
- Er zijn slooprechten gesaldeerd en als definitief bewijs door de provincie afgegeven (art. 7.3.5 lid g onder 4);
- Er is sprake van een afname van de stikstofdepositie (art. 7.4.1 lid d).

Omdat er wordt voldaan aan de voorwaarden in het bestemmingsplan wordt deze vergunning verleend.

2.2 Waar het gaat om het stalderingsvereiste toetst het college dus aan art. 7.3.5 lid g van de planregels. Dat is onjuist. Planregel art. 7.3.5 lid g bepaalt dat bij toepassing van staldering de oppervlakte van de sanering 110 % moet bedragen van de oppervlakte aan dierenverblijven die wordt opgericht. De Interim Omgevingsverordening (Iov) vereist echter in art. 3.52 dat het bestemmingsplan bepaalt dat 120 % wordt gesaneerd in geval van sloop en 200 % in geval van herbestemming. Het bestemmingsplan voldoet dus niet aan de Iov. Daarom had het college niet mogen toetsen aan planregel art. 7.3.5 lid g, maar had het college moeten toetsen aan de rechtstreekse regel in art. 2.74 Iov. Het college heeft de staldering dus aan het onjuiste toetsingskader getoetst.

2.3 Bovendien blijkt uit de bij het besluit ter inzage gelegde stukken dat uitgegaan is van een te geringe oppervlakte aan dierenverblijf waarmee wordt uitgebreid. Volgens het voorlopig stalderingsbewijs van 29 april 2022 gaat het om een uitbreiding met 2094 m². Dit is in het definitieve stalderingsbesluit van 4 april 2023 niet gewijzigd. Stal 6 heeft echter een oppervlakte van 72,95 bij 14,7 = 1072,365 m² en stal 7 heeft een oppervlakte

van 72,95 bij 17,6 = 1283,92 m². Bij elkaar is dit 2356,285 m². Cliënten tekenen daarbij aan dat de ruimte achter in stal 6 voor de luchtwasser, mestcontainer, zaagsel en opslag meegeteld moet worden. Blijkens de toelichting bij art. 3.52 Iov gaat het immers om de oppervlakte van het gehele dierenverblijf, inclusief de in pandige voorzieningen, zoals brijvoerkeuken, ventilatiekanaal, opslagruimte, luchtwassers en dergelijke. Zie ter bevestiging hiervoor ook de uitspraak ECLI:NL:RVS:2023:4332, r.o. 10.2 en 11.1. Anders dan in r.o. 13.2 van die uitspraak, is er in casu géén sprake van twee verschillende gebouwen; de genoemde ruimte met opslag bevindt zich in pandig in stal 6.

2.4 Bovendien voldoet de stalderingsbeoordeling om de volgende reden niet. Blijkens de stukken, met name het Aanvraagformulier Stalderingsbewijs Provincie Noord-Brabant, wordt voor wat betreft de gesaneerde oppervlakte bij de stalderingsgever Zijtaartseweg 12 te Sint-Oedenrode uitgegaan van de BAG-registratie. Sprake is van de stallen met BAG-id 084610000009263 en 084610000009264. Van beide gebouwen is de oppervlakte aangegeven volgens de BAG-registratie. De BAG-registratie is echter niet bepalend. De oppervlakte van de stallen op de tekening bij de milieutoestemming is bepalend. De oppervlakte had daarom niet bepaald mogen worden aan de hand van de BAG-registratie. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2023:4332, r.o. 12.2.

6 *Achtergrondgeurbelasting*

2.5 Planregel art. 7.3.5 sub d stelt als voorwaarde voor een toename van de oppervlakte dierenverblijven dat aangetoond is dat de kans op cumulatieve geurhinder (achtergrondbelasting) op geurgevoelige objecten, in de bebouwde kom niet hoger is dan 12% en in het buitengebied niet hoger is dan 20%, tenzij er - indien blijkt dat de achtergrondbelasting hoger is dan voornoemde percentages - maatregelen worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, welke ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert. De norm van 20 % geurgehinderden komt overeen met een tamelijk slechte milieukwaliteit volgens de RIVM-tabel die eveneens is opgenomen in bijlage 7 bij de Handreiking bij de Wgv. Deze planregel is opgenomen naar aanleiding van het vereiste in de provinciale omgevingsverordening (Iov). Het college stelt dat hieraan voldaan wordt. Op blz 15-17 van de rapportage 'Toelichting uitbreiding oppervlakte dierenverblijf' van 30 november 2022, deel uitmakend van de aanvraag, wordt gesteld dat de norm van 20 OU/m³ uitsluitend op de woning Graafseweg 36 wordt overschreden, maar dat het onderhavige bedrijf daar niet significant aan bijdraagt, zodat voldaan wordt aan de Iov en het bestemmingsplan.

2.6 Daarbij wordt er impliciet van uitgegaan dat de norm van 20 % geurgehinderden overeenkomt met 20 OU/m³. Dat is echter niet langer overeenkomstig de meest recente wetenschappelijk aanvaarde inzichten. Men heeft zich kennelijk gebaseerd op de hinderpercentages uit de

Handreiking bij de Wgv. Die is verouderd. Er is later onderzoek verricht door GGD en IRAS, waaruit een veel stijlere blootstellingsresponscurve volgde; volgens deze inzichten trad 20 % geurghinderden in het buitengebied niet pas op bij een achtergrondgeurbelasting van 20 OU/m³, maar reeds bij een achtergrondgeurbelasting van 10 OU/m³. Destijds gaf Uw rechtbank reeds aan dat bij de beoordeling van de achtergrondgeurbelasting gemotiveerd diende te worden waarom niet bij deze nieuwe inzichten aangesloten moest worden (ECLI:NL:RBOBR:2016:3384). De Raad van State oordeelde destijds echter nog dat er onvoldoende onderzoek was gedaan naar deze hogere blootstellingsresponscurve (ECLI:NL:RVS:2017:2445). Inmiddels is dat aanvullend onderzoek echter wel gedaan. Cliënten verwijzen naar het rapport “Geurbelasting en geurhinder van veehouderijen, Update van de blootstellings-responsrelatie” (Van Aalsburg et al., november 2023), bijgevoegd als productie 4. Uit dit onderzoek blijkt dat het lagere rendement van luchtwassers een beperkte invloed heeft op de gevonden blootstellings-responsrelatie in het onderzoek van GGD en IRAS. Het onderzoek van Van Aalsburg et al. bevestigt dat een geurghinderdenpercentage van 20 % overeenkomt met een cumulatieve geurbelasting van 11 OU/m³ (dit was 10 OU/m³ volgens GGD en IRAS en wordt dus 11 OU/m³ ten gevolge van de correctie voor de luchtwassers). Zie de tabel 4 in het rapport. Er is echter blijkens de aangeleverde berekeningen een groot aantal woningen waarbij de achtergrondgeurbelasting ten gevolge van de aanvraag stijgt boven een niveau van 11 OU/m³. Cliënten noemen Uilweg 6, Gagelweg 10, Graafseweg 38, Zwaluwstraat 10. Dit is lang geen limitatieve opsomming. In het document ‘Tabel leefklimaat’, onderdeel van de aanvraag en van de ter inzage liggende stukken, worden nog diverse andere woningen vermeld, waarvan niet het adres maar slechts de coördinaten zijn aangegeven, maar waarbij eveneens sprake is van een toename boven 11 OU/m³. Bij al deze woningen moet gesproken worden van een minimaal tamelijk slechte milieukwaliteit, die dus door deze aanvraag nog verder achteruitgaat.

2.7 Hoewel cliënten in de zienswijze nadrukkelijk op het onderzoek van Van Aalsburg et al. gewezen hebben, gaat het college hier echter geheel aan voorbij. Het college motiveert bovendien niet waarom men daar aan voorbij gaat. Het college was op de hoogte van het rapport Van Aalsburg et al, althans had er van op de hoogte moeten zijn. Het rapport betreft een bevestiging en nadere duiding van de bevindingen van GGD en IRAS. Die bevindingen van GGD en IRAS waren bovendien al gebaseerd op een uitgebreid onderzoek van deskundigen met conclusies over blootstellingsresponsrelaties die fors afwijken van het Pra-onderzoek uit 2001 dat ten grondslag heeft gelegen aan de Handreiking. Dat Pra-onderzoek was bovendien veel beperkter van opzet. Onder deze omstandigheden en mede gelet op het voorzorgbeginsel, had het college moeten verantwoorden waarom in het bestreden besluit bij de toetsing aan

planregel art. 7.3.5 sub d in plaats van van de bevindingen van Van Aalsburg et al., van de Handreiking en de bijlagen wordt uitgegaan. De bevindingen van Van Aalsburg et al. bevestigen immers dat de conclusies van GGD en IRAS uit het eerdere onderzoek in essentie juist zijn; Van Aalsburg et al. concluderen immers slechts een geringe aanpassing van de door GGD en IRAS gevonden blootstellingsresponsrelatie en bevestigen dat de blootstellingsresponsrelatie fors afwijkt van het Pra-onderzoek uit 2001. Het college heeft een dergelijke verantwoording echter niet gegeven. Daarmee heeft het college een nieuwe knelsituatie gecreëerd. Zie ook Uw uitspraak ECLI:NL:RBOBR:2016:3384, r.o.7.12.

2.8 Het besluit kan dan ook niet gedragen worden door de eraan ten grondslag liggende motivering en is strijdig met art. 3:46 Awb. Bovendien heeft het college ten onrechte geconcludeerd dat voldaan wordt aan planregel art. 7.3.5 sub d. In ieder geval is verder onderzoek ten aanzien van het voldoen aan het vereiste ten onrechte beperkt tot de woning Graafseweg 36. Dit steekt te meer nu met name bij de woning Uilweg 6 sprake is van een behoorlijk grote toename van de achtergrondgeurbelasting ten gevolge van de onderhavige aanvraag. Volgens het document 'Tabel leefklimaat' neemt de achtergrondgeurbelasting bij deze woning ten gevolge van de onderhavige aanvraag namelijk toe van 11,13 tot 13,89 OU/m³. Dat betekent dat het onderhavige bedrijf een relevante bijdrage levert op deze totale geurbelasting en daarmee aan de overschrijding. Er hadden dan ook gelet op art. 7.3.5 sub d maatregelen moeten worden getroffen door de veehouderij die tot een daling leiden van de achtergrondbelasting, die ten minste de eigen bijdrage aan de overschrijding van de achtergrondbelasting compenseert. Dat is ten onrechte niet gebeurd.

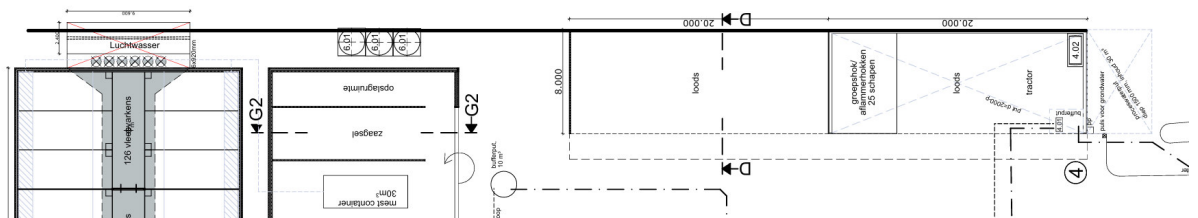
Stikstofdepositie

2.9 Het college gaat ook voorbij aan planregel art. 7.4.1 sub d. Deze planregel stelt dat het gebruik van gronden en bouwwerken behorend tot het agrarisch bedrijf niet mag leiden tot een toename van stikstofdepositie in een Natura 2000-gebied. De stikstofdepositie mag afgezet worden tegen het ten tijde van vaststelling van het plan aanwezige planologisch legale gebruik of ten opzichte van de natuurvergunning van 12 mei 2014. Het college stelt op blz. 43 en 44 in reactie op de zienswijze (1) dat het niet voldoen aan de natuurtoets geen weigeringsgrond is voor de Wabo, nu alsnog afzonderlijk een natuurvergunning is aangevraagd. Daarmee gaat het college echter voorbij aan deze planregel, die nadrukkelijk in het plan is opgenomen als natuurtoets. De regel is immers opgenomen om te voorkomen dat het bestemmingsplan kon leiden tot een toename van de stikstofdepositie. Door opname van deze planregel hoefde destijds geen passende beoordeling gemaakt te worden. De regeling moet er op toe zien dat een wijziging of uitbreiding van de veestapel niet zal leiden tot een mogelijk significant effect op enig (voor stikstof overbelast en kwetsbaar) Natura 2000 gebied vanwege stikstofdepositie. Zie hoofdstuk 6 van de toelichting bij de herziening van het bestemmingsplan van 2018.

- 2.10 Gelet hierop dient bij toepassing van planregel art. 7.4.1 sub d op dezelfde wijze met het voorzorgbeginsel rekening te worden gehouden als bij toepassing van art. 6 lid 3 van de Habitatrictlijn of art. 2.7 en 2.8 Wet natuurbescherming (Wnb). Volgens de Notitie intern salderen Wnb van 1 juni 2022, deel uitmakend van de aanvraag en van de ter inzage gelegde stukken, had de natuurvergunning van 12 mei 2014 betrekking op een stikstofemissie van 1507,7 kg per jaar en heeft de onderhavige vergunning betrekking op een emissie van 1273,9 kg per jaar. Daarbij wordt echter voor alle varkens gebruik gemaakt van luchtwasser type BWL 2009.12 en is ook gerekend met de Rav-emissiefactor voor dit type luchtwasser. In het kader van de beoordeling of significante effecten op Natura 2000-gebieden kunnen worden uitgesloten, kan echter niet worden aangesloten bij de Rav-emissiefactoren, omdat deze de werkelijke ammoniakemissie van deze stalsystemen waarschijnlijk onderschatten. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2024:3356, r.o. 7 en 7.1. Zie ook ECLI:NL:RVS:2024:3758, r.o. 11.6 ten aanzien van de bestemmingsplantoets.
- 2.11 De voorschriften die het college in hoofdstuk 4 heeft opgenomen, maken dit niet anders. Dit voorschriftenpakket is niet van verdergaande kwaliteit dan het voorschriftenpakket in de kwestie ECLI:NL:RVS:2024:3356. En dit voldeed ook niet, blijktens r.o. 13.6 en verder. Het voorschriftenpakket is gebaseerd op het al eerder genoemde WUR-rapport uit 2021. De Afdeling geeft in r.o. 13.6 aan dat dat onderzoek te beperkt van opzet was om daaraan de conclusie te kunnen verbinden dat de vereiste zekerheid van stikstofreductie werd verkregen bij naleving van de in dat onderzoek aanbevolen maatregelen.
- 2.12 Bovendien is er inmiddels een aanvullend onderzoek, zoals hierboven al genoemd (zie weer productie 3). Dit onderzoek geeft weer aanvullende aanbevelingen, die dus niet opgenomen zijn in het voorschriftenpakket (bijvoorbeeld het wegnemen van de begrenzing in de afvoer van spuiwater en de aanvoer van schoon water, een verbeterde, locatie-specifieke inregeling van parameters in de besturingssoftware, een automatische regeling in de besturingssoftware van de luchtwasser, die zowel de pH als de EC bewaakt, en een zuur- en loog doseerinstallatie). Reeds doordat deze aanbevelingen niet zijn opgenomen is onvoldoende zeker dat de beoogde stikstofreductie gehaald kan worden. Anderszins zou met opname van deze aanbevelingen die zekerheid er overigens nog steeds niet zijn. Het WUR-rapport 1545 is immers nog beperkter van opzet dan het WUR-rapport van 2021 en dus te beperkt om daar aan de conclusie te kunnen verbinden dat de vereiste zekerheid van stikstofreductie wordt verkregen bij naleving van de in het onderzoek aanbevolen maatregelen.
- 2.13 De vergunning is dan ook verleend in strijd met planregel art. 7.4.1 sub d. Omdat het college hier niet aan heeft getoetst is het besluit bovendien strijdig met art. 3:2 Awb, dat voorschrijft dat het college de nodige kennis omtrent de relevante feiten dient te vergaren. Ook is het besluit strijdig met art. 3:46 Awb.

Bouw buiten bouwvlak

- 2.14 Tot slot is er strijdigheid met planregel art. 7.2.7 omdat de luchtwasser achter stal 7 en de silo's achter stal 6 deels buiten het bouwvlak mogen worden opgericht. Planregel art. 7.2.7 verbiedt dat.
- 2.15 Weliswaar wordt in het document 'Situatietekening 2 grens bouwvlak Langenboomseweg 92 Mill', deel uitmakend van de aanvraag en de ter inzage liggende stukken, gesuggereerd dat de bouw van de luchtwasser achter stal 7 binnen het bouwvlak valt. Deze is daar namelijk (juist) binnen de begrenzing van het bouwvlak ingetekend. Ook is daar op vermeld dat het kadaster de bestaande stallen heeft ingemeten. Het kadaster heeft echter niet het bouwvlak ingemeten.
- 2.16 Volgens de tekening bij de vergunning staan de silo's achter stal 6 precies in het verlengde van de achterzijde van stal 4. De luchtwasser achter stal 7 steekt nog verder naar achteren dan het verlengde van de achterzijde van stal 4. Zie hieronder:

- 10
- 2.17 Blijkens www.ruimtelijkeplannen.nl overschrijdt de achterzijde van stal 4 al juist het bouwvlak (zie de pijl):

Dat geldt dus ook voor de silo's achter stal 6 en het geldt zeker voor de luchtwasser achter stal 7. In het document 'Situatietekening 2 grens bouwvlak Langenboomseweg 92 Mill' is ten onrechte de achterzijde van stal 4 juist binnen het bouwvlak geplaatst. Bovendien is op deze tekening ten onrechte de achterzijde van de luchtwasser achter stal 7 in het verlengde van de achterzijde van stal 4 geplaatst. Dit is niet conform de tekening bij de vergunning.

3 Milieu-effect-beoordeling

- 3.1 Zoals hierboven is aangevoerd, is ten onrechte in de stikstofbeoordeling en de effecten op Natura 2000-gebieden aansluiting gezocht bij de Rav-emissiefactoren voor combiluchtwasser type BWL 2009.14. Dit is ook gedaan in de vormvrije MER-beoordeling. Daarin wordt verwezen naar een AERIUS verschilberekening waarin ten onrechte met deze emissiefactoren is gerekend. Er wordt dan ook ten onrechte geconcludeerd dat er geen sprake is van een toename van stikstofdepositie.
- 3.2 Op blz. 12 van het besluit (bijlage milieu) concludeert het college daarom dat er geen milieueffectrapport nodig is. Omdat in dit geval echter niet uitgegaan had mogen worden van de Rav-emissiefactoren voor BWL 2009.14, is de beoordeling of in dit geval een MER moet worden opgesteld, gebaseerd op onjuiste gegevens. Zie ook de uitspraak ECLI:NL:RVS:2024:3759, r.o. 12.1. Het besluit kan daarom niet in stand blijven.

11

4 Geluid

- 4.1 Voor geluid zijn doelvoorschriften opgenomen. In dat geval moet krachtens art. 5.5 lid 4 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) een controlevoorschrift opgenomen worden. Dit is verplicht nu het hier een IPPC-installatie betreft. Er is in voorschrift 3.2 weliswaar een controlevoorschrift opgenomen, maar dit voldoet niet, omdat het alleen gericht is op de doelvoorschriften 3.3.1, 3.3.2, 3.4.1 en 3.4.2. In voorschrift 3.5.1 staat echter eveneens een doelvoorschrift opgenomen. Dit heeft betrekking op de incidentele bedrijfssituaties. Het verplichte controlevoorschrift voor dit doelvoorschrift ontbreekt ten onrechte.
- 4.2 Voorts voldoet het controlevoorschrift 3.2.1 om de volgende reden niet. Het voorschrift schrijft voor dat binnen 3 maanden nadat de inrichting (gedeeltelijk) in overeenstemming met de vergunning in werking is gebracht, een controlerapportage moet plaatsvinden. Dit maakt het echter mogelijk dat de controlerapportage plaatsvindt op een moment dat de inrichting slechts gedeeltelijk in werking is gebracht. Bijvoorbeeld wanneer wel stal 6 is opgericht, maar niet stal 7. Het is goed dat het voorschrift een tijdsbegrenzing stelt op de uitvoering van de controlerapportage. Niettemin moet het voorschrift ook zekerstellen dat (ook) een controlerapportage plaatsvindt nadat de inrichting volledig in werking is gebracht, wanneer dat nog niet het geval is binnen 3 maanden.

Concluderend verzoek ik U namens cliënten om bovenvermelde redenen het besluit te vernietigen onder veroordeling van het college in de kosten.

Hoogachtend,

Ir. A.K.M. van Hoof